A.19 Kinh Đại Hội

Kinh Trường A-Hàm (VNC PHVN, 2022)

19. KINH ĐẠI HOI Tôi nghe như vầy: Một thời, đức Phật cùng đông đủ năm trăm vi đại Tỳ-kheo, toàn là những bậc A-la-hán, đều ngự trong rưng Ca-duy, thuộc nước Thích-si-đề, đồng thời có chư thiên với thần thông vi diệu ở mười phương, đều tập hợp để kính lễ đức Như Lai và chúng Tỳ-kheo. Bấy giờ, có bốn vị Tịnh Cư thiên đang ngự trên thiên cung và đều nghĩ: “Nay đức Thế Tôn và năm trăm vi Tỳ-kheo, toàn la những bậc A-la-hán, đều nự trong rừng Ca-duy, thuộc nước Thích-si-đề, đồng thời có chư thiên với thần thông vi diệu ở mười phương, đều tập hợp để kính lễ đức Như Lai và chúng Tỳ-kheo. Vậy chúng ta nên đến chỗ đức Thế Tôn ngự, khi đến xong, chúng ta sẽ dùng bài kệ để khen ngợi đức Như Lai." Lúc ấy, bốn vị Tinh Cư thiên nhanh như vị lực sĩ duỗi cánh tay, biến mất từ cõi trời Tịnh Cư và đến chỗ Thế Tôn ngự trong rừng Ca-duy, thuộc nước Thích-si-đề. Sau khi đến, bốn vị Tịnh Cư thiên, đầu mặt đảnh lễ trước chân Phật và đứng qua một bên. Sau đó, có một vị Tinh Cư thiên, liền ở trước Phật dùng kệ khen răng: Ngày nay đại chúng hội, Chư thiên đều tụ tập, Là vì pháp mà đến, Đảnh lễ chúng Vô thượng. Khi nói xong bài kệ này liên đứng qua một bên. Tiêp theo có một vi Tịnh Cư thiên khác, ở trước đức Thế Tôn, dùng bài kệ khen ngợi như sau: Tỳ-kheo thấy các uế, Chánh tâm tự phòng vệ, Như biển nhận các dòng, Người trí hộ các căn. Khi nói bài kệ này xong lại đứng qua một bên; tiếp đến có một vị Tịnh Cư thiên khác, ở trước đức The Tôn đọc bài kệ sau đây: Khỏa đầy hầm tham ái, Cùng lấp hố vô minh, Riêng dạo cõi thanh tinh, Như voi khéo điều phục. Khi nói bài kệ này xonẹ, liền đứng qua một bên; sau đó có một vị Tịnh Cư thiên khác, ở trước đức The Tôn đọc bài kệ để tán thán như sau: Những ai quy y Phật, Trọn chăng đọa ác thú, Sau khi bỏ thân này, Được thân trời thanh tịnh. Khi bốn vi Tịnh Cư thiên nói bài kệ ấy xong, đức Thế Tôn liền ấn khả cho họ, đồng thời những vị ấy đảnh lễ dưới chân Phật, đi quanh ba vòng và bỗng nhiên biến mất. Khi họ đi chưa bao lâu, đức Thế Tôn bảo chúng Tỳ-kheo rằng:

260 KINH TRƯỜNG A-HÀM

Này các Tỳ-kheo5 nay phần lớn chư thiên mười phương đều tụ tập, với than thông vi diệu, không một ai mà chẳng đen đây đe chiêm ngưỡng, lễ bái đức Như Lai và chúng Tỳ-kheo. Này các Tỳ-kheo, thuở quá khứ chư Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác, cũng có chư thiên tụ họp chung quanh như Ta ngày nay. Và vi lai, chư Như Lai, Chí Chân, Đẳng Chánh Giác cũng có chư thiên tụ họp chung quanh như Ta ngày nay. Này các Tỳ-kheo, phần lớn chư thiên mười phương đều tụ họp với thần thông vi diệu, không một ai mà chẳng đến đây để lễ bái chiêm ngưỡng đức Như Lai và chúng Tỳ-kheo. Này các Tỳ-kheo, nay Ta sẽ nêu lên danh tánh của chư thiên ây và vì họ mà nói kệ. Vậy các ông phải khéo biết và suy nghĩ kỹ: Chư thiên ở trong hang, Ẩn sâu, thấy đáng SỢT, Thân mặc toàn bạch y, Thuần tịnh, không cấu uế. Trời, người khi nghe xong, Đều quy về Phạm thiên, Nay Ta nêu tên họ, Lần lượt không nhầm lẫn. Chư thiên nay đã đến, Các Tỳ-kheo nên biết. Phàm người trí thế gian, Trong trăm, không thấy một, Do đâu có thể thấy, Quỷ thần bảy muôn chúng, Hoặc có mười muôn than, Còn không thấy được một,

Huống là các quỷ thần, Biến khắp cả thiên hạ. 9 . A r y A r Chăng hạn nhu, địa thân có bảy ngàn quỷ dạ-xoa, tát cả đều có thân túc, sác tướng, danh xưng, mang tâm hoan hỷ, đến tận rừng Ca-duy để chiêm ngưỡng chúng Tỳ-kheo. Bấy giờ có Tuyết Sơn thần, đem sáu ngàn quỷ dạ-xoa, tất cả đều có thần túc, sắc tướng, danh xưng, mang tâm hoan hỷ, đến tận rừng Ca-duy để chiêm ngưỡng chúng Tỳ-kheo. Lại có một vị Xà-la thần, đem ba ngàn quỵ dạ-xoa9 tất cả đều có thần túc, sắc tướng, danh xưng, mang tâm hoan hỷ, đến tận rừng Ca-duy để chiêm ngưỡng chúng Tỳ-kheo. Lại có mười sáu ngàn quỷ dạ-xoa9 tát cả đều có thân túc, sác tướng, danh xưng, mang tâm hoan hỷ, đến tận rừng Ca-duy để chiêm ngưỡng chúng Tỳ-kheo. Lại có Tỳ-ba-mật thần, trú tại Mã Quốc, đem năm trăm quỷ dạ-xoa đều có thần túc và đại oai đức. Lại có Kim-tỵ-la thần, trú tại thành Vương Xá, bên núi Tỳ-phú-la5 có vô số chúng quỷ thần đều cung kính vây quanh. Lại có Đê-đâu-lại-tra Thiên vương (Trì Quôc Thiên vương), tri vì ở phương Đông, là chúa tể của càn-đạp-hòa than (càn-thát-bà) có đại oai đức, với chín mươi mốt người con đều gọi là Nhân-đà-la và có đại thần lực. Lại có Tỳ-lau-lặc Thiên vương (Tăng Trưởng Thiên vương), trị vì tại phương Nam, thống lãnh các long vương, là bậc đại oai dức, có chín mươi mốt người con, cũng gọi là Nhân-đà-la? đều có đại than lực.

Lại có Tỳ-lâu-bác-xoa Thiên vương (Quảng Mục Thiên vương), trị vì ở phương Tây, thống lãnh loại cưu-bàn-trà, là bậc đại oai đức, có chín mươi mốt người con cũng gọi là Nhân-đà-la, đều có đại thần lực. Lại có Thiên vương (Đa-văn Thiên vương), trị vì ở phương Bắc, tên gọi Tỳ- sa-môn5 thống lãnh loài quỷ dạ-xoa, là bậc đại oai đức, có chín mươi mốt người 5 e " A

con cũng gọi là Nhân-đà-la, đêu có đại thân lực. Bốn bậc Thiên vương này hộ trì thế gian, có đại oai dức, thân phóng ra hào quang, đều đến rừng Ca-duy. Bấy giờ, đức Thế Tôn muốn hàng phục tâm giả dối huyền ảo của họ mà nói thân chú răng: Ma câu lâu la ma câu lâu la tỳ lâu la tỳ lâu la chiên đà na ma già thể trí a ni diên đậu ni diên đậu ba na lô ô hô nô nô chủ đề bà tô mộ ma đầu la chi đa la tư na càn đạp ba na la chủ xà ni sa thi ha vô liên đà la tỳ ba mật đa la thọ trần đà la na lữ ni ha đậu phù lâu thâu chi bà tích bà. Như thế cho đến các vua càn-thát-bà và la-sát đều có thần túc, sắc tướng, danh xưng, mang tâm hoan hỷ đên tận rừng Ca-duy đê chiêm ngưỡng chúng Tỳ-kheo. Lúc đó, đức Thế Tôn lại vì họ nói thần chú như sau: A hê na đà sắt na đầu tỳ xá li sa ha đới xoa xà bà đề đề đầu lại tra đế bà sa ha nhã lợi da gia tỳ la nhiếp bà na già a đà già ma thiên đề già y la bà dà ma ha na già tỳ ma na già đa tha già đà già la xà ba ha sa ha xoa kỳ đề bà đề la đề tỳ mai dại tích xúc tỳ ha tứ bà ninh a bà bà tứ chất đa la tốc hòa ni na cầu tứ dạ a bà do na già la trừ a tứ tu bạt la tát đế nô na a già phật đà sái thất la ninh bà da ưu la đầu bà diên lâu tố bàn nậu phật đầu xá la nậu già loại lâu. Bấy giờ, đức Thế Tôn vì hàng a-tu-la mà nói thần chú rằng: Kỳ dà bạt xà ha đế tam vật đệ a tu la a thật đà bà diên địa bà tam bà tứ y đệ a dà đề bà ma thiên địa già lê diệu ma ha bí ma. A tu la đà na bí la đà bế ma chất đâu lâu tu chất để lệ bà la ha lê vô di liên na bà... xá lê a tế bạt lê phất đa la na tát bệ bệ lâu da na na lê tát na mê đế bà lê tế dư la da bạt đâu lâu thi ha am bà la mễ tam ma do y đà bà na bạt đà nhã tỳ kheo na tam di thế nê bạt. Khi ây, đức

Thê Tôn lại vì hàng chư thiên mà nói thân chú như sau: A phù đề bà tỳ lê hê bệ đề dự bà do đa xà nậu bạt lâu nậu bạt lâu ni thế đế tô di da xá a đầu di đa la bà già la na di bà a lã đề bà ma thiên thê dữ dà xá đề xá già dư tát bí lệ na na da la bà bạt na y địa bàng đại thù địa bàn na bàn đại da xá tỳ nậu mộ đà bà na a lê kiền đại tỳ kheo na bà châu đê bà ni bệ nô đề bộ xá già lợi a hê địa dõng mê na sát đe lệ phú la tức kỷ đại a đà man đà mạn đà mạn đà la bà la bệ chiên đại tô bà ni sảo đề bà a đà chiên đà phú la xí chi đại tô lê da tô bà ni sảo đề bà a đà tô đề da phú la đại lô thúc đà đà la na la a na đại bệ na ni bà ô bà đề kỳ ha ba la vô ha bệ bà la vi a ni tát đà ma đa a hê lê di sa a ni bát thù thô thán nô a lô dư đề xá a hê bạc sa ma ma ha xa ma ma nậu ta am ma nậu sớ

ma khất đà ba đầu sái a đà ma nậu ba đầu sái a hệ a la dạ đề bà a đà lê đà da bà tư ba la ma ha ba la a đà đê bà na thiên hê dạ sai ma đâu xuất đà dạ ma đà sa ni a ni lam bệ lam bà yết đế thọ đề na ma y sái niệm ma la đề a đà lê ba ha niệm di đại a hê đề bà xà la đề a kỳ thi hô ba ma a lật tra lo da hô ma phù ni bà tư viên giá bà đà mộ a châu đà a ni thâu đậu đàn a nậu a đầu a lã tỳ sa môn y sái. Đây là sáu mươi loại trời, lúc bấy giờ đức Thế Tôn lại vì sáu mươi tám vị ngũ thông Bà-la-môn mà nói thân chú răng: La da lê sa da hà hà hê kiền đại bà ni dà tỳ la bạt đâu bệ địa xà nậu a đầu sai mộ tát đề ương kỳ bệ địa mâu ni a đầu bế lê da sai già thi lê sa bà ha nhã nậu a đâu phạm la đê bà đê na bà bệ địa mâu ni a đâu câu tát lê y ni lô ma xà lã ương kỳ la dã bát xà a lâu minh viễn đầu ma ha la dã a câu đề lâu bí nậu a đầu lục bế câu tát lê a lâu giá lăng ỷ giá di la đàn hê hội phù đã phước đô lô lê sái tiên đà bộ a đầu đề na già phủ bà ha di già da la dã đa đà a già độ bà đa mạn đà nậu ca mục la dã a đầu nhân đà la lâu mê ca phù đà lô mộ ma già hê a sắc thương câu tỳ dư a dầu hệ lan nhã già phủ lê rị dư lê đa tha già đô a hê bà hảo la dư di lô lư đa tha a già độ bà tư phật ly thù đà la sư đa tha a già độ y lê da sai ma ha la dư tiên a bộ đa già a già độ bát xà bà dư bà lê địa xí a la dư đa già a già độ uất a lan ma ha la dư tiện bị bà lê ma lê thâu bà hê đại na ma a bàn địa khổ ma lê la dư a cu tư lợi đà na bà địa a đâu xí bệ la dư thi y nác di nác ma ha la dư phục bà lâu đa già a xà độ bạt đà bà lợi ma ha la dư câu tát lê ma đề thâu thi hàn đề khiêm bà lợi lê la dư tu đà la lâu tha già độ a nhân đầu lâu a đầu ma la dư tô lợi dữ tha bệ địa đề bộ a ha bệ lợi tứ a đầu hằng a da lâu ba la mục giá da mộ a di nậu a đâu nhứt ma da xà tỳ na bà sai ma la dư hà lê kiên đô dư tỳ độ bát chi dư thi sô ba na lộ ma tô la dư da tứ da do hê lan nhã tô bát na bí sầu độ trí da số la xá ba la bệ đà uất đà bà ha bà sái bà ha bà bà mưu bà ha xa tham phúc xa đại xa pháp xà xa lệ la đà na la bát di đa đá la càng đạp bà xa ha bà tát ba đề tô bệ la dư a hê kiền độ tỳ kheo tam di địa bà ni địa bà ni. Lúc đó lại có một ngàn năm mươi Bà-la-môn, và đức Như Lai vì họ mà nói thân chú này. Khi ây, tại thê giới này có đệ nhứt Phạm vương và chư Phạm thiên thần thông vi diệu, trong số đó có một vị Phạm đồng tử tên gọi là Đề-xá, có đại thần lực, đồng thời có mười muôn Phạm thiên vương khác cùng với quyến thuộc đi đến vây quanh. Hơn nữa, qua khỏi ngàn thế giới này, lại có Phạm thiên vương, thây đại chúng đang ở chô Thê Tôn ngự, liên cùng với quyên thuộc tìm đến vay quanh, đi đến nơi Thế Tôn ngự. LÚC bây giờ, Ma vương thây đại chúng ở chô đức Thê Tôn ngự, lại khởi tâm ác độc, tự nghĩ: "Ta phải đem các loại quỷ thân đên phá hoại chúng ây và bao vây bắt hết, không để sót một người.,, Khi ấy,

họ liền triệu tập bốn binh chủng dùng tay lăn bánh xe, âm thanh như sấm sét, những ai trông thấy đều vô cùng sợ hãi. Sau đó, binh ma bèn làm mưa to gió lớn, sấm sét dữ dội tiến về rừng Ca-duy bao vây đại chúng. Khi đó, đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

—Các ông nên biết, hôm nay chúng ma ôm lòng ác độc đến đây. Liên đo, đức The Ton noi bai kẹ răng: ông nay phải kính thuận, Kiến lập về pháp Phật, Phải diệt chúng ma này, Như voi phá rừng lau. Chuyên niệm chớ buông lung, Đầy đủ về tinh giới, Tâm định, tự suy niệm, Khéo giữ ý chí mình. Nếu ở trong Chánh pháp, Những ai không buông lung, Thì thoát khỏi già chết, Dứt hẳn các gốc khổ. Các đệ tử nghe rồi, Phải siêng năng tinh tấn, Tránh xa những dục lạc, Mảy lông không lay động. Vì chúng đây tối thắng, Có đại trí tiếng tăm9 Đệ tử đều dũng mãnh, Là chúng đáng tôn kính. Bấy giờ, chư thiên, quỷ thần, ngũ thông tiên nhơn đều tụ tập trong rừng Ca- duy, thấy việc làm của ma thật là kỳ lạ chưa từng có. Khi đức Thê Tôn nói pháp này xong, có tám muôn bôn ngàn chư thiên lìa trân câu, được pháp nhãn thanh tịnh. Các trời, rông, quỷ, thân, a-tu-la, ca-lâu- la, chân-dà-la, ma-hầu-la-già, người cùng phi nhơn, nghe Phật nói pháp xong, hoan hỷ phụng hành.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.